

Nr 336.

Av herrar **Lindberg** i Stockholm och **Cruse**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 210, angående den fortsatta utbyggnaden och organisationen av landets försvarskrafter.

Jämlikt kungl. förordningen av den 23 september 1927, nr 364, med vissa ändringar den 10 november 1937, nr 893, uppdelas i reserven utnämnda underofficerare i två kategorier: de, som fullgjort för befordran till sergeant på aktiv stat stadgade villkor, d. v. s. avlagt underofficersexamen, vilka i 1930 års försvarskommissions förslag till ordnande av Sveriges försvarsväsende benämnas kategori A, och de, som såsom fast anställt underbefäl fullgjort minst sju repetitionsövningar, därav minst en i reserven, kategori B. Enligt nämnda förordning må till fanjunkare (styckjunkare) i reserven befordras underofficer, som uppfyllt för befordran på aktiv stat stadgade villkor och såsom underofficer i reserven fullgjort minst fyra befäls- och fyra repetitionsövningar. Följaktligen kunna de sergeanter i reserven, som hänföras till kategori B, icke enligt nu gällande bestämmelser erhålla befordran till fanjunkare (styckjunkare).

Försvarskommissionen framhöll på sin tid i sitt betänkande (Del II, sid. 492), att det är av stor betydelse för reservunderofficerskårens rekrytering, duglighet och intresse för tjänsten, att befordran — särskilt från löjtnant till kapten — kan ske. I sådant syfte ifrågasattes också vissa lättnader beträffande den för kaptensbefordran som nödvändig avsedda utbildningskursen. Vad försvarskommissionen sålunda anfört i fråga om reservofficerare synes i lika hög grad äga tillämpning även på reservunderofficerare.

Vid 1936 års riksdag framfördes motionsvis förslag om anordnande av särskilda kurser för meddelande av kompetens för vinnande av befordran från sergeant i reserven till fanjunkare (styckjunkare) i reserven. Särskilda utskottet tillstyrkte motionen, varefter riksdagen, i samband med beslut om försvarsfrågans ordnande, uttalade önskan om att denna fråga borde tagas under förnyad prövning. Någon dylik prövning synes dock icke kommit till stånd förrän i samband med 1941 års försvarsutredning där särskilda kompaniadjutantkurser föreslås för meddelande av kompetens till fanjunkare (styckjunkare) av ovannämnda sergeanter av kategori B.

De härav berörda sergeanterna i reserven, vilka på grund av eventuellt ändrade bestämmelser skulle komma i tur till befordran, ha i regel lång aktiv tjänstetid. Av en utredning, verkställd av Svenska reservunderofficersförbundet år 1935, framgår att dessa sergeanters aktiva tjänstetid uppgår till i medeltal 9 år och 11 månader.

Under tiden sedan september månad 1939 hava flertalet av här berörda sergeanter vid sina förband under lång tid uppehållit kompaniadjutants-

plutonchefs- eller motsvarande befattning för vilka avses underofficerare av lägst fanjunkares (styckjunkares) grad eller officer. Den tjänstgöring, som fullgjorts under förstärkt försvarsberedskap och vilken fullgjorts ofta under försvårande omständigheter, synes väl kunna uppväga de av senaste försvarsutredning föreslagna kompaniadjutantkurserna, och sålunda bör denna tjänstgöring givit kompetens för befordran inom reserven. Då dessutom kompetensfordringarna för befordran till sergeant på aktiv stat genom tillfälliga bestämmelser sänkts så, att dessa underofficerare i reserven vid övergång till aktiv tjänst kunna befordras till fanjunkare (styckjunkare) uppstår omotiverade förskjutningar i tjänsteställningen mellan den aktiva personalen och reservpersonalen.

För reservofficerare ha jämväl tillfälliga bestämmelser utfärdats, varigenom löjtnant som under tre månader uppehållit kompanichefs eller motsvarande tjänst kan befordras till kapten utan att ha genomgått den i 1927 års förordning föreskrivna kaptenskursen.

Då det vill synas som om förslaget till ny reservbefälsförordning icke kommer att föreläggas denna riksdag och då en förnyad utredning av frågan knappast kan anses motiverad få vi under hänvisning till det ovan anförda hemställa,

att sådana ändringar vidtagas i reservbefälsförordningen, att sergeant i reserven, som under minst tre månader under förstärkt försvarsberedskap fullgjort väl vitsordad tjänstgöring som kompaniadjutant, plutonchef eller i motsvarande befattningar, må kunna befordras till fanjunkare (styckjunkare).

Stockholm den 29 april 1942.

Carl Lindberg
i Stockholm.

Sigvard Cruse.